ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ – ΕΕ – ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Επικοινωνιακή κοροϊδία η προστασία

Σε μια ακόμη κίνηση απλώς για το θεαθήναι, μια γνωστή ΜΚΟ, η «ΜΕΤΑδραση», σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων και την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και με την «ευγενή, φιλανθρωπική συνεισφορά» γνωστών μεγαλοεταιρειών, μπροστά στο τεράστιο ζήτημα, που αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο, της αστεγίας των προσφύγων και μεταξύ αυτών, των **ασυνόδευτων ανηλίκων,** προχωρούν στην ίδρυση ενός Υπνωτηρίου για «άστεγους ανήλικους». Ενός χώρου όπου περί τα 60 (δυνητικά έως και 100) παιδιά «θα μπορούν να καλύπτουν τις ανάγκες προσωπικής υγιεινής, να πλένουν τα ρούχα τους, να τρώνε και να κοιμούνται» και, μετά που θα ξυπνήσουν το πρωί... στο δρόμο.

Στην πραγματικότητα είναι εμπαιγμός και απόδειξη κοινωνικής αναλγησίας, γιατί νομιμοποιεί έναν κόσμο βαρβαρότητας όπου η καταπάτηση των στοιχειωδών δικαιωμάτων του παιδιού θεωρείται καθεστώς. Αποδέχεται ότι είναι φυσικό να υπάρχουν ανήλικα παιδιά που ζουν στον δρόμο, τα οποία το κράτος και οι κοινωνικές υπηρεσίες τα γνωρίζουν με το

όνομά τους, και αντί να πάρουν μέτρα για να εξασφαλίσουν προστατευτικό περιβάλλον γι' αυτά -όπως υποχρεώνονται από τη σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού- τα εμπαίζουν απλώς παρέχοντας υπνωτήριο!

Απέναντι σ΄ αυτό το έγκλημα διαρκείας που αποτελεί η ασκούμενη αντιπροσφυγική πολιτική, με **στρατόπεδα συγκέντρωσης,** που γίνονται όλο και πιο κλειστά, με τις δολοφονικές απωθήσεις και επαναπροσωθήσεις στο Αιγαίο, τις μαζικές απορρίψεις των αιτημάτων ασύλου, την αστεγία, σε μεγάλο βαθμό ακόμα και αυτών που έχουν πάρει άσυλο και με τους ελάχιστους ξενώνες φιλοξενίας ασυνόδευτων ανήλικων να διέπονται, ως επί το πλείστον, από κατασταλτικές και ξένες προς τις ανάγκες των παιδιών πρακτικές, η μόνη απάντηση την οποία προωθεί η Δημοτική Αρχή, μαζί με την πολιτική Ε.Ε- Κυβέρνησης και Κεφαλαίου, είναι μια από τις πιο δοκιμασμένες συνταγές αποτυχίας στην αντιμετώπιση του προβλήματος – στην πραγματικότητα, άρνησης αντιμετώπισης του προβλήματος.

Το βλέπουμε, άλλωστε, και στα, ούτως ή άλλως, ελάχιστα Υπνωτήρια αστέγων που υπάρχουν – διαχειριστικά εργαλεία μιας **εσαεί ανακύκλωσης της κοινωνικής εξαθλίωσης.** Η οποία είναι κοινή για όλα τα ασυνόδευτα ανήλικα, ντόπια ή προσφυγόπουλα «άστεγα ανήλικα», που η διάλυση των πτωχευμένων και εξαθλιωμένων οικογενειών τους τα έχει αναγκάσει να βρεθούν στον δρόμο.

Για μιαν ακόμη φορά, τα ίδια συμφέροντα που επιβάλλουν την κερδοσκοπική άλωση, την φτωχοποίηση των πλατειών κοινωνικών στρωμάτων και την ταυτόχρονη αποδόμηση της όποιας πολιτικής για τη στήριξη/κοινωνική ένταξη και των ντόπιων και των προσφύγων και μεταναστών, είναι οι ίδιοι που «στηρίζουν» με την προσφορά τους «για την προμήθεια απαραίτητου εξοπλισμού όπως πλυντήρια, είδη υγιεινής, αναλώσιμα υλικά», το όλο αυτό εγχείρημα «κοινωνικού ξεπλύματος» των χωρίς προηγούμενο βάρβαρων, αντεργατικών και αντικοινωνικών πρακτικών τους.

Το πρόγραμμα *«Υιοθέτησε την πόλη σου»* είναι ο εξωραϊσμένος φιλελεύθερος τρόπος να καμουφλαριστεί η αχαλίνωτη κερδοσκοπία, και η κοινωνική εξαθλίωση με την «ευγενή συνεισφορά» σε αυτό εταιρειών όπως η Bed & Bath, το ΙΚΕΑ ο Ομιλος Φουρλής, το PMM Public Media Markt, η Unilever και η SANITAS (brand του Ομίλου Σαράντη), που «ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Δήμου Αθηναίων».

Όσο για την ΜΕΤΑδραση, γνωστή ΜΚΟ με σειρά αντεργατικών πρακτικών στο παρελθόν, ούτε καν την υποχρέωση για τους μεταφραστές που είχε δεσμευτεί να παρέχει για ποικίλες ανάγκες επικοινωνίας προσφύγων σε υπηρεσίες, νοσοκομεία κλπ, δεν είναι σε θέση να

εκπληρώσει (πολύ συχνά είναι διαθέσιμοι μόνο τηλεφωνικά!). Και δράσεις στη λογική του Υπνωτηρίου, με όσα λεκτικά περιτυλίγματα και αν τις συνοδεύει, αναδεικνύουν ανάγλυφα την αποστολή για την οποία υπάρχει και την οποία υπηρετεί – και αυτή όπως η συντριπτική πλειονότητα των ΜΚΟ (στο προσφυγικό και αλλού): την ανακύκλωση και την ενίσχυση της κερδοσκοπίας στην πλάτη εργαζομένων και ευάλωτων κοινωνικών ομάδων που οι ίδιες οι Κυβερνήσεις, αρνούνται να φροντίσουν μέσω της πραγματικής ενίσχυσης της κοινωνικής πρόνοιας.

Πλήθος προσφυγόπουλα είναι αυτή τη στιγμή στο δρόμο, στερούμενα όχι μόνο στέγης, τροφής, εκπαίδευσης, αλλά και **έρμαια σε ποικίλων ειδών εκμετάλλευση,** εργασιακή, σεξουαλική κλπ.

Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε αυτό το καθεστώς! Το κράτος, με τη συμβολή των κοινωνικών υπηρεσιών των Δήμων, ανάμεσά τους και του Δήμου της Αθήνας οφείλουν να παρέχουν απόλυτη προστασία στα ασυνόδευτα ανήλικα. Αυτό σημαίνει αναζήτησή τους, απεγκλωβισμός τους από κυκλώματα εκμετάλλευσης, στέγαση σε κατοικίες ή ολιγάριθμους ξενώνες, στελεχωμένους με προσωπικό για την στήριξη και την συνοδεία τους στον δύσκολο και πολυδιάστατο δρόμο της κοινωνικής ένταξής τους και όχι την καταστολή τους. Με την αναζήτηση των «όπου γης» οικογενειακών δεσμών, την ένταξη στην εκπαίδευση, την κατάλληλη, προοπτικά, εργασιακή ένταξη, τη διαρκή κοινωνική πλαισίωση, με πλήρη σεβασμό στην κουλτούρα της χώρας προέλευσης.

Το πρόβλημα των **άστεγων ανήλικων** (όπως όλων των άστεγων, των προσφύγων κ.λπ.) δεν λύνεται **με Υπνωτήρια,** αλλά με την συγκρότηση και την αναγκαία χρηματοδότηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων ουσιαστικής κοινωνικής ένταξης.

Η λογική του **Υπνωτήριου,** και μάλιστα **για ανήλικους,** δεν αποτελεί ένα «στάδιο πριν τον ξενώνα», αλλά εμπαιγμό, μια πολιτική διαχείρισης, κοινωνικού ελέγχου και αποφυγής της δέουσας απάντησης στο πρόβλημα.